Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. Juni 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXV.

Wydany i rozesłany dnia 30. Czerwca 1859.

90.

Verordnung der Minister der Justiz und des Handels vom 18. Mai 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXV. Stück, Nr. 90, ausgegeben am 19. Mai 1859),

wirksam für das Erzherzogthum Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Triest mit seinem Gebiete, Istrien, Görz und Gradiska, Böhmen, Mähren und Schlesien, Galizien, Krakau und die Bukowina, dann Tirol und Vorarlberg,

womit für diese Kronländer ein Vergleichsverfahren bei Zahlungseinstellungen von protokollirten Handels- und Gewerbsleuten und Fabrikanten zugelassen und geregelt wird.

In Folge Allerhöchsten Handschreibens vom 18. März 1859 wird für die oben benannten Kronländer verordnet, wie folgt:

§. 1.

Wenn ein protokollirter Handelsmann, Fabrikant oder Gewerbsmann seine Zahlungen einstellt, so hat er dieses noch an dem nämlichen Tage derjenigen Gerichtsbehörde, welche im Falle der Eröffnung des Concurses zuständig wäre, schriftlich anzuzeigen und dieser Anzeige ein möglichst genaues Verzeichniß seines Vermögens- und Schuldenstandes beizulegen.

§. 2.

Zu dieser Anzeige sind bei Gesellschaften und Actienvereinen die öffentlichen Gesellschafter, welche von dem Vorfalle Kenntniß haben, und diejenigen Personen, welchen die Leitung der Geschäfte zusteht; bei Unternehmungen aber, welche von den Eigenthümern nicht selbst verwaltet werden, die gerichtlich angezeigten Bevollmächtigten verpflichtet.

§. 3.

Jeder Notar, welchem durch seine Amtsverrichtungen bekannt wird, daß ein protokollirter Handelsmann, Fabrikant oder Gewerbsmann seine Zahlung eingestellt habe, ohne daß das Gericht bereits Nachricht davon erhalten hat, ist verpflichtet, dem Gerichte hievon die Anzeige zu erstatten.

§. 4.

Ebenso haben Gerichtsbehörden, welchen eine solche Zahlungseinstellung bekannt wird, dem zur Eröffnung des Concurses bestimmten Gerichte unverzüglich davon Nachricht zu ertheilen.

§. 5.

Hat der Verschuldete die Zahlungseinstellung nicht selbst angezeigt, so hat sich das Gericht durch Vernehmung desselben, oder auf andere schickliche Art schleunigst davon zu überzeigen, ehe es zur Concurseröffnung schreitet. Bei Vereinen, zu deren Ueberwachung ein landesfürstlicher Commissär bestellt ist, hat sich das Gericht diese Ueberzeugung stets durch unmittelbares Einvernehmen mit demselben zu verschaffen.

90.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Handlu z dnia 18. Maja 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 90, wydana dnia 19. Maja 1859),

obowiązujące w Arcyksięstwie Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, Salcburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Tryeście wraz z okręgiem, w Istryi, Gorycyi i Gradysce, w Czechach, Morawii i Szląsku, Galicyi, Krakowie i na Bukowinie, tudzież w Tyrolu i Vorarlbergu,

mocą którego przypuszcza i reguluje się w tych Krajach koronnych postępowanie ugody w razie insolwencyi protokółowanych handlowników i przemysłowców jako też fabrykantów.

W skutek Reskryptu Najwyższego z dnia 18. Maja 1859 rozporządza się dla wyż rzeczonych Krajów koronnych co następuje:

§. 1.

Jeżeli protokółowany handlownik, fabrykant lub przemysłowiec wstrzymuje wypłaty swe. obowiązanym będzie jeszcze tego samego dnia piśmiennie oznajmić to téj władzy sądowéj, którąby w razie ogłoszenia upadłości majątku była właściwą, i do oznajmienia takowego załączyć jak najdokładniejszy spis stanu majątku i długów swoich.

§. 2.

Do tego oznajmienia obowiązani są przy spółkach i stowarzyszeniach na akcye publiczni spólnicy, którzy o tym wypadku wiadomość mają, tudzież osoby, którym powierzony jest kierunek interesów; przy przedsiębiorstwach zaś, nie zostających pod właścicieli zarządem, pełnomocnicy sądownie oznajmieni

§. 3.

Każdy notaryusz, który przy swych czynnościach urzędowych powziął wiadomość, iż protokółowany handlownik, fabrykant lub przemysłowiec wstrzymał wypłaty swe, nie uczyniwszy o tém doniesienia do sądu, obowiązany jest oznajmić to sądowi.

§. 4.

Niemniéj obowiązane są władze sądowe, którym wiadome będzie takowe wypłat wstrzymanie, bezzwłocznie o tém dać wiadomość sądowi, do ogłoszenia upadłości przeznaczonemu.

§. 5.

Jeżeli zadłużony nie doniósł sam o wstrzymaniu wypłat, sąd o tém jak najspieszniéj przekonać się winien przez wysłuchanie onegoż lub w inny sposób przyzwoity, nim do ogłoszenia konkursu przystąpi. Przy stowarzyszeniach, nad któremi dozór prowadzi ustanowiony ku temu komisarz Cesarski, sąd przekonanie o tém powziąść ma zawsze przez bezpośrednie onegoż zasięgnienie.

§. 6.

Wird zugleich mit der Anzeige der Zahlungseinstellung von dem Schuldner oder einem Gläubiger ein Antrag zu einer außergerichtlichen Befriedigung der Gläubiger gestellt, so sind zwar alle gesetzlichen Vorkehrungen zu treffen, welche zum Zwecke haben, das dem Schuldner gehörige bewegliche und unbewegliche Vermögen, auf welches sich das Concursverfahren zu erstrecken hätte, für die Gesammtheit der Gläubiger in Verwahrung und Verwaltung nehmen und zu ihrer ausschließlichen Befriedigung verwenden zu können. Hiebei ist sich jedoch nach den folgenden abweichenden Bestimmungen zu benehmen, und im Uebrigen vorläufig auf den Versuch einer Liquidirung und Befriedigung der Gläubiger im Vergleichswege zu beschränken. Nur wenn diese nicht gelingt, ist die Verhandlung in das förmliche Concursverfahren zu leiten.

§. 7.

Zur Beschlagnahme, Inventirung und einstweiligen Verwaltung des Vermögens und zur Leitung der Vergleichsverhandlungen hat das Gericht unverzüglich einen Notar zu bestellen und ihm zur Besorgung dieser Geschäfte bei bedeutenderen Massen noch einen zweiten Notar, in jedem Falle aber aus den am Orte anwesenden Gläubigern einen provisorischen Ausschuß beizugeben, welcher aus mindestens zwei und höchstens vier Mitgliedern und den erforderlichen Ersatzmännern zu bestehen hat. Ueber die Auswahl dieser Mitglieder steht dem Gerichte frei, im kürzesten Wege das Gutachten des Vorstehers der Handels- und Gewerbekammer einzuholen.

§. 8.

Dem aufgestellten Notar kommt bei diesem Geschäfte die Eigenschaft eines gerichtlichen Commissärs zu, und es ist ihm zu dem Vollzuge der damit verbundenen Vorkehrungen nicht nur von dem Gerichte, welches ihn bestellt hat, die nöthige Assistenz zu gewähren, sondern auch von allen übrigen Gerichten auf Ersuchen der erforderliche Beistand zu leisten.

Demselben ist jedoch bei seiner Bestellung zur Besorgung der übertragenen Verhandlung eine angemessene Frist zu bestimmen, welche in der Regel drei Monate nicht übersteigen soll, und nur bei gegründeter Aussicht eines günstigen Erfolges verlängert werden darf. Auch bleibt dem Gerichte überlassen, während der Dauer der Verhandlungen, von dem Gange derselben allenfalls durch einen Abgeordneten von Zeit zu Zeit Einsicht nehmen zu lassen, und bei einer wahrgenommenen Gefahr die zur Sicherheit der Gläubiger erforderlichen Maßregeln zu treffen.

§. 9.

In der auszufertigenden Kundmachung, welche nicht nur auf die für Concursedicte vorgeschriebene Art kund zu machen, sondern auch jedem bekannten Gläubiger durch die Post recommandirt zuzusenden ist, ist sich zwar darauf zu beschränken, die Einstellung der Zahlungen und die Einleitung der Vergleichsverhandlung über alles sonst der Con-

§. 6.

Jeżeli wraz z doniesieniem o wstrzymaniu wypłat, czy to dłużnik, czy wierzyciel wnosi propozycyę do pozasądowego zaspokojenia wierzycieli, zarządzone być winny wprawdzie wszelkie prawne środki, na celu mające, ażeby dłużnikowi odebranym był majątek doń należący, tak ruchomy jak nieruchomy, na któryby się rozciągać miało postępowanie konkursowe, i takowy na rzecz ogółu wierzycieli mógł być zachowanym i administrowanym jako też do wyłącznego ich zaspokojenia użytym, jednakże postępować należy przytém wedle następujących odmiennych przepisów, a zresztą ograniczać się uprzednio na to, czy nie da się osiągnąć likwidacya i zaspokojenie wierzycieli w drodze ugody. Tylko gdzie to uskutecznić się nie da, rozprawa poddaną być winna formalnemu postępowaniu konkursowemu.

§. 7.

Do zajęcia, inwentacyi i tymczasowéj administracyi majątku, niemniéj do kierowania rozprawami ugody sąd bezzwłocznie ustanowić winien notaryusza i przydzielić mu do załatwiania onych czynności przy masach znaczniejszych drugiego jeszcze notaryusza, w każdym razie zaś wydział prowizoryczny z grona wierzycieli w miejscu się znajdujących, który składać się winien najmniéj z dwóch a najwięcéj cztérech członków i potrzebnych zastępców. Co do wyboru tych członków wolno sądowi, najkrótszą drogą zasięgnąć zdania przełożonego Izby handlowéj i przemysłowéj.

§. 8.

Notaryuszowi ustanowionemu przysłuża przy czynności takowéj własność komisarza sądowego, a do wykonania środków z nią połączonych nie tylko ze strony sądu, który go ustanowił, udzielona mu być powinna potrzebna asystencya, lecz na żądanie, dana pomoc także ze strony wszystkich innych sądów.

Temuż atoli przy jego ustanowieniu do załatwienia rozprawy poruczonéj wyznaczony być winien termin stósowny, w powszechności trzech miesięcy nie przenoszący, a tylko w pewnéj nadziei pożądanego skutku przedłużony być mogący. Równie też pozostawionėm sobie sąd mieć będzie, podczas trwania rozpraw, o toku onychże zasięgać od czasu do czasu wiadomości przez delegowanego, i w razie postrzeżonego niebezpieczeństwa zarządzić środki, ku zabezpieczeniu wierzycieli służyć mogące.

§. 9.

W ogłoszeniu, które nastąpić ma nie tylko w sposób dla edyktów konkursowych przepisany, lecz téż każdemu znajomemu wierzycielowi przez pocztę za rekomendacyą przesłane być winno, ograniczać się należy na oznajmienie wstrzymania wypłat i zaprowadzenia rozprawy ugody względem całego majątku, który-

cursverhandlung unterliegende Vermögen mit dem Beisatze bekannt zu machen, daß die Vorladung zur Vergleichsverhandlung selbst, und zu der dazu erforderlichen Anmeldung der Forderungen insbesondere werde kund gemacht werden.

§. 10.

Auch eine solche Kundmachung hat jedoch die Wirkung, daß der Verschuldete von seinem Vermögen nichts weiter veräußern kann. Von dem Anfange des Tages, an welchem dasselbe an dem Gerichtshause angeschlagen worden ist, ist jede von ihm zum Nachtheil der Masse unternommene Handlung und insbesondere jede von ihm erhobene oder geleistete Zahlung ungiltig; alle gerichtlichen Verhandlungen gegen denselben, mit Ausnahme derjenigen, welche die Geltendmachung eines Eigenthumsrechtes oder Pfandrechtes zum Gegenstande haben, werden sowohl bei diesem als bei anderen Gerichten sistirt, und es kann auf das Vermögen desselben wegen keiner Forderung mehr ein provisorisches Sicherstellungsmittel oder ein gerichtliches oder außergerichtliches Pfandrecht erworben werden. Während der Dauer der Vergleichsverhandlung ist auch die Vornahme eines Personalarrestes gegen den Schuldner zum Zwecke der executiven Eintreibung einer Geldforderung unzulässig.

§. 11.

Der gerichtliche Commissär hat im Vereine mit dem Ausschusse der Gläubiger die Inventur des Vermögens mit Zuziehung beeideter Inventurscommissäre (Schätzleute) zu verfertigen, die vorfindigen Kostbarkeiten, Werthpapiere und das vorhandene baare Geld, soweit es nicht zur Bestreitung dringender Auslagen erforderlich ist, sogleich gerichtlich zu hinterlegen, für die Verwahrung des übrigen Vermögens und insbesondere der Handlungsbücher auf Gefahr aller Betheiligten gehörig zu sorgen, und bei der Verwaltung des Vermögens sich auf die unaufschieblichen Vorkehrungen zu beschränken.

§. 12.

Der Notar hat ferner längstens auf einen Zeitraum von 14 Tagen nach dem Empfange seines Auftrages die am Wohnorte des Schuldners befindlichen bekannten Gläubiger zur Wahl eines Ausschusses zusammen zu berufen.

Auch den nicht an diesem Orte wohnenden Gläubigern steht frei, persönlich oder durch Machthaber bei der Wahl des Ausschusses zu erscheinen und daran Theil zu nehmen. Deßhalb hat der Notar unverzüglich jedem Gläubiger mittelst recommandirter Postsendung von dem Zeitpuncte und Orte der Versammlung zu verständigen. Aus dem Unterbleiben dieser besonderen Verständigung kann jedoch kein Gläubiger einen Anlaß nehmen, die Giltigkeit der Wahl zu bestreiten.

§. 13.

In den Ausschuß können nur Gläubiger gewählt werden. Derselbe hat aus der nach §. 7 bestimmten Anzahl von Mitgliedern und Ersatzmännern zu bestehen. Bei der Wahl entscheidet die absolute Mehrheit der Stimmen der dazu persönlich oder durch Machthaber erschienenen Gläubiger.

by inaczéj rozprawie konkursowéj podlegał, z tym dodatkiem, iż zawezwanie do samejże rozprawy konkursowéj i do wymaganego zgłoszenia pretensyj osobno ogłoszoném zostanie.

§. 10.

Wszakże i takie ogłoszenie już ma ten skutek, iż zadłużony z swojego majątku nic więcéj zbyć nie może. Z początkiem dnia, w którym takowe u sądu przybitém zostało, wszelka czynność na szkodę masy przezeń przedsięwzięta a mianowicie każda zapłata od niego wybrana lub przezeń uiszczona jest nieważną; wszelkie sądowe czynności przeciw niemu, wyjąwszy te, których przedmiotem jest przeprowadzenie prawa własności lub prawa zastawu, zawieszone będą tak u tego jak u innych sądów, a do majątku jego nie może już dla żadnéj pretensyi nabytym być prowizoryczny środek zabezpieczenia lub sądowe albo pozasądowe prawo zastawu. Podczas trwania rozprawy ugody także i przedsiębranie aresztu personalnego przeciw dłużnikowi w celu exekucyjnego ściągnienia należytości pieniężnéj nie może być przypuszczone.

§. 11.

Komisarz sądowy spólnie z wydziałem wierzycieli spisać winien inwentarz majątku z przybraniem zaprzysiężonych komisarzy inwentarzowych (taxatorów), kosztowności, papiéry wartości i znajdującą się gotowiznę, o ile ta nie jest potrzebną do opędzenia koniecznych wydatków, natychmiast sądownie złożyć, o zachowanie reszty majątku, mianowicie książek handlowych na niebezpieczeństwo wszystkich interesowanych należyte mieć staranie, a przy administracyi majątku ograniczać się na środki nieodzowne.

§. 12.

Notaryusz daléj obowiązanym jest najwięcéj na przeciąg dni 14 po odebraniu zlecenia zwołać znajdujących się w miejscu siedziby dłużnika znajomych wierzycieli do wyboru wydziału.

Niemniéj téż i wierzycielom w miejscu tém nie zamieszkałym służy prawo, osobiście lub przez pełnomocników znajdować się przy wyborze wydziału i mieć udział w takowym. Przeto notaryusz bezzwłocznie zawiadomić powinien każdego wierzyciela za pomocą listu rekomendowanego o czasie i miejscu zgromadzenia. Atoli dla tego, że zawiadomienie to nie nastąpiło nie będzie mógł żaden wierzyciel zaprzeczać ważności wyboru.

§. 13.

Do wydziału tylko wierzyciele mogą być wybrani. Takowy składać się będzie z wskazanéj w §. 7 liczby członków i zastępców. Przy wyborze rozstrzyga bezwzględna większość głosów wierzycieli osobiście obecnych lub przez pełnomocników.

§. 14.

Im Vereine mit dem gewählten Ausschusse hat der bestellte Notar die Verwaltung des Vermögens mit den Rechten und Verbindlichkeiten eines Machthabers fortzusetzen.

Zugleich hat er im Vereine mit demselben den Vermögens- und Schuldenstand der Masse genau zu erheben, und in Beurtheilung zu ziehen, ob zur Bewirkung eines Vergleiches Aussicht vorhanden sei.

§. 15.

Der Schuldner ist verpflichtet, dem Notar und Gläubigerausschusse jede den Stand seines Vermögens und seiner Schulden betreffende Auskunft zu ertheilen, und denselben bei Ausführung der von ihm getroffenen Anordnungen über dessen Aufforderung thätigst zu unterstützen.

§. 16.

Zeigt sich schon bei dieser Erhebung, daß eine Ausgleichung nicht bewerkstelliget werden kann, so ist sogleich dem Gerichte zur Einleitung der förmlichen Concursverhandlung die Anzeige zu erstatten. Zu der gleichen Anzeige ist der Notar und der Gläubigerausschuß verpflichtet, wenn sich der Verdacht einer durch die Strafgesetze verbotenen Handlung oder eines unlauteren Benehmens von Seite des Verschuldeten ergeben sollte, in welchem Falle das Gericht unverzüglich die dem Gesetze entsprechenden Vorkehrungen zu treffen und zugleich zu bestimmen hat, in wieferne dieser Verhältnisse ungeachtet die Vergleichsverhandlung ihren Fortgang zu nehmen habe.

§. 17.

Ist jedoch Aussicht zu Erzielung eines Vergleiches vorhanden, so hat der Notar durch eine in die Zeitungsblätter einzuschaltende Kundmachung die Gläubiger aufzufordern, bis zu einem in der Kundmachung bestimmten Zeitpuncte, welcher längstens auf dreißig Tage festzusetzen ist, ihre aus was immer für einem Rechtsgrunde herrührenden Forderungen bei dem Notar so gewiß schriftlich anzumelden, widrigens sie, im Falle ein Vergleich zu Stande kommen sollte, von der Befriedigung aus allem der Vergleichsverhandlung unterliegenden Vermögen, in soferne ihre Forderungen nicht mit einem Pfandrechte bedeckt sind, ausgeschlossen werden würden (§. 27).

§. 18.

Die Forderungen, welche angemeldet wurden, hat der Notar im Vereine mit dem Gläubigerausschusse genau zu prüfen und zu beurtheilen, ob und in welchem Betrage jede derselben geeignet sei, bei der Ausgleichung als richtig anerkannt zu werden.

Die Vergleichsverhandlung ist nur dann vorzunehmen, wenn zum mindesten drei Viertheile des Gesammtbetrages der angemeldeten Forderungen von dem Notare sammt dem Ausschusse zur Liquidirung als geeignet anerkannt worden sind.

§. 14.

Spólnie z wydziałem wybranym prowadzić będzie ustanowiony notaryusz administracyę majątku z wszelkiemi prawami i obowiązkami pełnomocnika.

Oraz spólnie z nim ściśle dochodzić będzie stan majątku i długów masy i wziąć pod rozwagę, czy jest jaka nadzieja względem uskutecznienia ugody.

§. 15.

Dłużnik obowiązanym jest notaryuszowi i wydziałowi kredytorów udzielać wszelkiéj wiadomości o stanie majątku i długów, i na żądanie dawać wszelką pomoc przy wykonaniu zarządzeń wprowadzonych.

§. 16.

Jeżeliby już przy takiém dochodzeniu rzeczy wykazywało się, iż ugoda do skutku nie może być przywiedziona, wówczas natychmiast o tém oznajmienie uczynić należy do sądu dla wytoczenia formalnéj rozprawy konkursowéj. Do tegoż oznajmienia równie obowiązanym będzie tak notaryusz jak wydział kredytorów, gdyby wykazało się podejrzenie o czynność, ustawami karnemi zakazaną, lub nierzetelne zachowanie się ze strony zadłużonego, w którym to razie bezzwłocznie sąd zaprowadzić ma środki ustawie odpowiadające i oraz oznaczyć, jak dalece mimo stósunków takowych rozprawa ugody daléj postępować ma.

§. 17.

Jeżeli są widoki do uskutecznienia ugody, notaryusz zawezwać winien kredytorów przez ogłoszenie do gazet zamieszczone, ażeby do terminu w ogłoszeniu wyznaczonego, najdaléj na dni trzydzieści ustanowionym być mającego, zgłosili piśmiennie u notaryusza wierzytelności swe, z jakiegokolwiekbądź powodu prawnego pochodzące tém pewniéj, ile że w przeciwnym razie, gdyby ugoda do skutku przyszła, wyłączeniby zostali z zaspokojenia z całego majątku, rozprawie ugody ulegającego, jeżeli wierzytelności ich nie są pokryte prawem zastawu (§. 27).

§. 18.

Wierzytelności zgłoszone obowiązany będzie notaryusz spólnie z wydziałem kredytorów wziąść pod ścisłe rozpoznanie i ocenienie, czy i w jakiéj sumie każda z nich przy ugodzie za sprawdzoną może być uznaną.

Rozprawa ugody wtedy tylko przedsiębraną będzie, jeżeli przynajmniéj trzy czwarte całéj sumy wierzytelności zgłoszonych przez notaryusza i wydział za zdolne do likwidacyi uznane zostały.

§. 19.

Gläubiger, welche ein ihnen eigenthümliches Gut aus der Masse ansprechen, oder welchen ein Pfandrecht zukommt, sind an die Vergleichsverhandlung nicht gebunden. Die Ersteren können daher auch nur mit dem Betrage, welchen sie ansprechen, im Falle sie mit ihrem Eigenthumsanspruche nicht auslangen sollten, die Letzteren nur mit demjenigen Betrage, mit welchem sie sich nicht an ihr Pfand halten zu wollen erklären, an der Verhandlung Theil nehmen. Beide können ihr dingliches Recht auch während der Vergleichsverhandlung verfolgen, sie haben jedoch zu diesem Ende wider den Ausschuß der Gläubiger einzuschreiten.

§. 20.

Sind zum mindesten drei Viertheile des Betrages der angemeldeten Forderungen von dem Notare und Ausschusse als zur Anerkennung geeignet befunden worden, so hat der Notar sowohl diejenigen Gläubiger, deren Forderungen für richtig erkannt worden sind, als diejenigen, deren Forderungen noch nicht für richtig erklärt sind, auf die im §. 12 bestimmte Art von dem Orte, dem Tage und der Stunde der bevorstehenden Vergleichsverhandlung zu verständigen. Doch kommt nur denjenigen Gläubigern, deren Forderungen zur Anerkennung in Antrag gebracht sind, die Theilnahme an der Beschlußfassung zu.

§. 21.

Bei der Verhandlung, welcher der Gläubigerausschuß und der Schuldner beizuziehen ist, hat der Notar den Vorsitz zu führen, den Gläubigern den Stand der Masse nebst dem Erfolge der geführten Verwaltung und der gepflogenen Richtigstellung und allen Rechnungen darzulegen, und sie über die in Vorschlag gebrachte Ausgleichung zu Protokoll zu vernehmen.

§. 22.

Erklärt sich eine solche Anzahl von Gläubigern, deren Forderungen als zur Anerkennung geeignet befunden worden sind, für die Annahme des Vergleiches, daß der Gesammtbetrag ihrer Forderungen zugleich zwei Drittheile des Gesammtbetrages aller angemeldeten, sowohl bereits für richtig erkannten als nicht für richtig erklärten unbedeckten Forderungen darstellt, so sind auch die Ueberstimmten sich der Ausgleichung zu fügen verpflichtet.

Doch können Gläubiger, deren Forderungen nach der Concursordnung ein Vorrecht vor den Gemeindegläubigern zukommt, durch diese zu keinem Nachlaß an ihren Rechten gezwungen werden. Sie müssen, wenn sie darauf bestehen, bei der Ausgleichung vollständig befriedigt werden.

§. 23.

Ist der Vergleich zu Stande gekommen, so hat der Notar denselben mit der erforderlichen Vollständigkeit, Genauigkeit und Klarheit aufzunehmen, und sohin das aufgenommene Protokoll mit allen Verhandlungsacten dem Gerichte zur Bestätigung vorzulegen.

§. 19.

Wierzyciele żądający własnego dobra z masy lub którym prawo zastawu przysłuża, nie są do rozprawy ugody przywiązani. Piérwsi więc brać mogą udział w rozprawie tylko z summą, któréj żądają w razie, gdyby nie mogli przeprowadzić swego prawa własności, ostatni tylko z kwotą, względem któréj oświadczają, iż się zastawu trzymać nie chcą. Jedni jak drudzy dochodzić mogą rzeczowego prawa swego także i podczas rozprawy ugody, w tym celu atoli przeciw wydziałowi kredytorów wystąpić powinni.

§. 20.

Jeżeli przynajmniéj trzy czwarte kwoty wierzytelności zgłoszonych przez notaryusza i wydział za zdolne do likwidacyi uznane zostały, wówczas notaryjusz tak tych kredytorów, których wierzytelności za sprawdzone uznane zostały, jako téż tych, których wierzytelności nie są jeszcze sprawdzone, zawiadomić powinien o miejscu, dniu i godzinie nastąpić mającéj rozprawy względem ugody. Wszelako tym tylko wierzycielom przysłuża udział w uchwale, których wierzytelności do uznania wniesione zostały.

§. 21.

Przy rozprawie, do któréj wydział kredytorów i dłużnik przybranym być ma, notaryjusz piérwsze miejsce zajmować będzie. Tenże tu przedłożyć winien wierzycielom stan massy wraz z wynikiem prowadzonéj administracyi i sprawdzenia odbytego równie jak wszelkie rachunki, i spisać protokół względem ugody zaproponowanéj.

§. 22.

Jeżeli oświadcza się za przyjęciem ugody taka liczba wierzycieli, których wierzytelności za zdolne do likwidacyi uznane zostały. iżby cała summa ich wierzytelności razem przedstawiała dwie trzecie całéj summy wszystkich zgłoszonych, tak już za sprawdzone jak niesprawdzone uznanych wierzytelności nie pokrytych, wówczas obowiązani są także i przegłosowani poddać się ugodzie.

Wszelako nie mogą wierzyciele, których wierzytelnościom wedle procedury konkursowéj przysłuża piérwszeństwo przed wierzycielami pospolitemi, przez tychże zniewoleni być do żadnego uszczerbku w prawach swoich. Muszą owszem, jeżeli tego żądają, przy ugodzie zupełnie być zaspokojeni.

§. 23.

Jeżeli stanęła ugoda, winien ją notaryjusz spisać z wszelką potrzebną zupełnością, dokładnością i jasnością, i spisany na ówczas protokół przedłożyć sądowi do potwierdzenia wraz z wszelkiemi aktami rozprawy.

§. 24.

Das Gericht hat das ganze Verfahren zu prüfen, sich jedoch hiebei nicht in die Beurtheilung der inneren Bestimmungen und der Zweckmäßigkeit des Vergleiches einzulassen, sondern sich nur die Ueberzeugung zu verschaffen, daß in Beziehung auf die Formen der Verhandlung die gesetzlichen Bestimmungen beobachtet wurden. Wird das Verfahren der Ordnung gemäß befunden, so hat das Gericht sogleich, — in soferne sich aber Mängel zeigen, welche verbessert werden können, nach deren Berichtigung, das getroffene Uebereinkommen, unter Vorbehalt des Recurses von Seite der Ueberstimmten zu bestätigen. Ist die Bestätigung rechtskräftig geworden, so ist das Uebereinkommen in der Form und mit der Wirkung eines gerichtlichen Vergleiches auszufertigen, die Einstellung der Berechtigung des Verschuldeten zur freien Verwaltung seines Vermögens aufzuheben, und demselben das mit Beschlag belegte Vermögen, soferne es nicht nach den Bestimmungen des Vergleiches zur Realisirung und zur Befriedigung der Gläubiger in den Händen der hiezu Bestellten zu bleiben hat, zurückzustellen und der Notar und der Gläubigerausschuß ihres Amtes zu entheben.

§. 25.

Die nach dem Vergleiche auf die Gläubiger, deren Forderungen nicht für richtig erkannt wurden, entfallenden Antheile müssen, falls mit ihnen kein anderes Uebereinkommen zu Stande kommt, gerichtlich hinterlegt werden.

Zur Austragung ihrer Ansprüche ist ihnen von dem Gerichte eine angemessene Frist mit dem Beisatze zu bestimmen, daß bei Versäumung derselben, oder im Falle ihrer Sachfälligkeit der hinterlegte Betrag unter die übrigen Theilhaber des Vergleiches, soweit es zu deren Befriedigung erforderlich ist, verhältnißmäßig werde vertheilt werden.

§. 26.

Nach Bestätigung der Vergleichsverhandlung hat das Gericht zugleich die Prüfung und Beurtheilung des Benehmens des Verschuldeten zu veranlassen. Zu diesem Ende sind die den Umständen angemessenen Erhebungen zu pflegen, in soferne sich ein Verschulden desselben an der eingetretenen Zahlungsunfähigkeit zeigen sollte, der zu Stande gekommenen Ausgleichung ungeachtet, nach den gesetzlichen Bestimmungen gegen ihn vorzugehen.

§. 27.

Der Schuldner wird durch den abgeschlossenen Vergleich, soferne in demselben nichts Anderes bedungen worden ist, von jeder weiteren Verbindlichkeit sowohl in Ansehung derjenigen Gläubiger, welche ihre Forderungen bei der Verhandlung angemeldet haben, als derjenigen befreit, welche diese Anmeldung unterlassen haben.

§. 28.

Ist kein Vergleich zu Stande gekommen, oder der zu Stande gekommene wegen wesentlicher Mängel, welche nicht berichtigt werden können, zur Bestätigung nicht geeignet, so hat das Gericht die Verhandlung unverzüglich in das förmliche Concursverfahren

§. 24.

Sąd całe postępowanie rozpoznać winien, atoli nie ma się wdawać przytem w ocenienie wewnętrznych Postanowień i stósowności ugody, tylko przekonać się, iż pod względem form rozprawy zachowane były postanowienia prawne. Jeżeli postępowanie odpowiada ustawom, wówczas sąd natychmiast,— a jeżeli pokazują się wady, któreby sprostowane być mogły, po ich sprostowaniu potwierdzić winien ugodę zawartą, zostawując wolny rekurs przegłosowanym. Jeżeli potwierdzenie stało się prawomocném, wówczas ugoda w formie i z skutkiem sądowéj ugody ma być wystawioną, wstrzymanie uprawnienia dłużnika do wolnéj administracyi majątku jego uchyloném, i onemu majątek zajęty, o ile takowy wedle postanowień ugody celem uiszczenia się i zaspokojenia wierzycieli nie ma pozostać w ręku ku temu ustanowionych, ma być oddanym, a notaryjusz i wydział kredytorów od dalszych funkcyj uwolnionym.

§. 25.

Przypadające po ugodzie części wierzycieli, których wierzytelności nie zostały za sprawdzone uznane, muszą, jeżeli nie ułożono nic innego, sądownie być złożone.

Do przeprowadzenia praw ich wyznaczyć im ma sąd termin odpowiedni z tym dodatkiem, iż w razie zaniedbania onegoż, lub upadłości sprawy ich, summa złożona między innych spólników ugody, jak dalece ich zaspokojenie tego wymagać będzie, stósunkowo rozdzieloną będzie.

§. 26.

Po stwierdzeniu rozprawy ugody sąd zaraz zarządzić ma rozpoznanie i ocenienie postępowania zadłużonego. Tym celem prowadzone będą odpowiednie okolicznościom dochodzenia, a gdyby się pokazało zawinienie onegoż względem insolwencyi zaszłéj, mimo ugody uskutecznionéj, traktowany być ma takowy wedle postanowień prawnych.

§. 27.

Dłużnik uwolnionym będzie w skutek ugody zawartéj, o ile nic innego w niéj nie ustanowiono, od wszelkiego dalszego obowiązku tak co do tych wierzycieli, którzy pretensyje swe do rozprawy zgłosili, jak tych, którzy to uczynić zaniedbali.

§. 28.

Jeżeli ugoda do skutku nie przyszła, albo takowa dla istotnych wad, które nie mogą być sprostowane do potwierdzenia nie jest zdolną, sąd rozprawę bezzwłocznie poddać ma formalnemu postępowaniu konkursowemu. Tym końcem

zu leiten. Zu diesem Ende ist der Tag, an welchem das Edict zum Zwecke der Vergleichsverhandlung angeschlagen wurde, als der Tag der Conkurseröffnung zu behandeln, den Gläubigern durch ein neuerliches Edict ein kurzer Zeitraum zu bestimmen, um ihre Forderungen, soweit es nothwendig ist, mittelst gerichtlicher Klage anmelden und liquidiren zu können, und sich in allem Uebrigen nach den Bestimmungen der Concursordnung zu benehmen.

§. 29.

Gegenwärtige Verordnung hat mit dem Tage ihrer Kundmachung in Wirksamkeit zu treten, und ist auch auf alle schon früher erfolgten Zahlungseinstellungen von Handelsleuten, Fabrikanten und Gewerbsleuten in soferne anwendbar, als über ihr Vermögen der Concurs noch nicht eröffnet ist.

Graf **Nádasdy** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

dzień, w którym edykt dla rozprawy względem ugody przybitym został, uważanym być ma jako dzień otworzenia konkursu, wierzycielom wyznaczy się w nowym edykcie krótki termin, by wierzytelności swe, o ile tego potrzeba wymaga, za pomocą skargi sądowéj zgłosić i likwidować mogli, zresztą zaś postępować należy we wszystkiém wedle postanowień procedury konkursowéj.

§. 29.

Niniejsze rozporządzenie wejść ma w życie z dniem obwieszczenia, i także do wszystkich pierwéj już zaszłych wstrzymań wypłat ze strony handlowników, fabrykantów i przemysłowców o tyle być zastósowaném, o ile do ich majątku nie jest jeszcze konkurs otworzonym.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

dnia, w którym [illegible]
tym [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

§ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
nie jest [illegible]

[illegible] [illegible]